

Lilla Carl Friedrich
Sederholms afsked, tagit
ifrån dess kära fader:
handel...

1700-1829 81 Cbza 1762 Sederholm

National Library
of Sweden

LILLA
C A R L
F R I E D R I C H
S E D E R H O L M S

AFSKED,

TAGIT IFRÅN DESS KÅRA FADER:

HANDELSMANNEN

HERR JOHAN SEDERHOLM,

och

DESS HULDA MODER:

FRU HEDVIG SOLITANDER;

DÅ HAN EFTER 5 ÅRS, 4 MÅNADERS OCH 5
 DAGARS NOG SJUKLIGA LEFNAD HÄR I TIDEN,
 UNDER STORT BARNSLIGIT TÅLAMOD, IGE-
 NOM EN STILLA SALIG DÖD SKILDES I-
 FRÅN DETTA JORDISKA DEN 3 FEBR.
 KLOCKAN 6 OM MORGONEN,

1762.

Erbindradt

VID DESS HEDERLIGA JORDE-FÅRD,
 DEN 5 FEBR. SAMMA ÅR.

ABO, Tryckt hos JOHAN CHRISTOPH. FRENCKELL.

Sörg intet Söta Far, om jag ifrån Er
skiljes,

J bör, så väl som jag, här göra GUD
til viljes;

Han menar annat ej med oss, än hvad är godt;
Lät Skaparn få igen, boad vi af honom fått.

Lät Söta Mamma ock, min bårtgång Er ej röra;
J har ju ofta sagt; *Hvad GUD vil sku vi göra.*

GUD vil nu kalla mig ur tiden til sig hän;

Ack gifven honom gjen, förnögt *Ert dyra lån.*

Som

Som Er Föräldrar kär en liten tid var lämnat
Til kärter ögna-lust; (a) men evigt icke ämnat,
Härvid förloras ej af Er den minsta prick;
Jag fås igen hos GUD, i hårligare skick.

Min tid här varit har hel kårt; men föga roligt,
Från Vaggan sjuklighet, som skuggan följt mig troligt (b).
Det enda gläder mig, at jag dock varit har
En fägnad åt min Mor, och bognad åt min Far,

Men glädjen Er nu mer min föta Mamma, Pappa;
Ty hvarken J ell' jag kan på min bårtgång tappa:
Jag vinner salighet, J äter hjertans frögd,
När Ert betrodda gods blir gömt i Himmels Högd.

Ack

(a) Ty han var af älskansvärd fägring och begäfvad med en fällsynt qvickhet efter defs ålder, så at han redan kunde läsa i bok och lärt a b c boken-måst utantil.

(b) Ty han var allt itrån han läg i lindan besvärad af åtskillige svåra och häftiga sjukdomar, samt olyckliga händelser, och måste därför esomoftast ligga under Läkare hand,

Ack gifven Er tilfreds, jag ber, min Söta Fader;
När GUD behagat det, så råkar J mig gläder
I Himla Salen; och Er får jag Söta Mor
Där möta, då GUD täcks, med frögd och glädje stor.

*Här ångslar Er mitt qual. Där idel Sällhet vankar:
Här oro, sveda, värk. Där lust i hog och tankar.
Här möda och besvär. Där härligt öfver alt.
Här ändligt, Evigt där min lifstid blifva skalt.(c)*

(c) Om detta var under desz sjukligheter och i synnerhet i sista dödsjukan desz trägna prat; Ty han upfostrad i Gudsfruktan hade mäkt lust at språka om Gudeliga och Himmelska ting, med mera estertanka än hos et barn kunde förmodas.

